Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Balneari de la Puda de Francolí

Castellolí

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	La Puda s/n, 08719, Castellolí.
Alçada:	353 m

Coordenades:

Latitud:	41.5994
Longitud:	1.68442
UTM Est (X):	390365
UTM Nord (Y):	4606135

Classificació

Número de fitxa	08063 - 1
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Noucentisme
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Catàleg de béns a protegir POUM 2014. Fitxa 01. Altres interès munici.
Número inventari	Sí, IPA.: 5620.
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	001305100CG90E-001/UG
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	dg., 10/12/2017 - 01:00

Descripció

Es tracta d'un conjunt arquitectònic format per tres edificacions adossades entre sí, en forma de U, centrades al voltant d'un pati d'estil neoclàssic.
L'edifici situat al costat nord-est, que és on antigament hi havien les cambres de bany, consta de planta semisoterrani, planta baixa, planta pis i golfes. La coberta és a dues vessants, amb teula ceràmica aràbiga. La planta baixa és un espai porticat a mode de galeria. Al sud-est d'aquest volum es troba la capella de la Mare de Déu del Remei.
L'edifici situat al costat sud-oest, que es l'antic habitatge dels propietaris, consta de planta semisoterrani i planta baixa. Se li adossen dos volums: un, d'una sola planta i l'altre, de planta semisoterrani i planta baixa. El semisoterrani de l'edifici està resolt amb parets de càrrega amb arcs de mig punt, que s'obren al jardí posterior, on hi ha la font d'aigües sulfuroses.
L'edifici situat al costat nord-oest, consta de planta semisoterrani, planta baixa, dues plantes pis golfes. La coberta és a una sola vessant, amb teula ceràmica aràbiga.

Història

El balneari de la Puda de Francolí va ser construït al segle XIX, aprofitant l'existència en aquest indret d'aigües sulfuroses medicinals. És representatiu dels nous costums de la burgesia catalana de l'època.
El nom de la Puda prové de la mala olor que desprenen les seves aigües sulfuroses.
La primera referència documental del balneari és un fulletó de l'any 1859, que conté l'anàlisi de les aigües de la font, realitzat pel químic Josep Roure, a petició de Josep Francolí Oliveras, el seu propietari. Es conserva un altre fulletó de l'any 1880, que fa propaganda de les seves noves instal·lacions: les set cambres de bany amb banyeres de marbre de Carrara i el jardí.
El balneari funcionava a partir d'una gran caldera, situada en un petit edifici a la part posterior de les cambres de bany, on s'escalfava l'aigua, que arribava a les banyeres per unes conduccions.
Durant la Guerra Civil (1936-1939) es va accentuar el procés de deteriorament del balneari, que ja havia començat a principis de la dècada dels anys 30 del segle XX.
L'any 1945, la família Rigolfes, nous propietaris, va realitzar obres de reformes i ampliacions.
A la dècada dels anys 70, les portes del balneari es van tancar definitivament als hostes.

Bibliografia

CUADRADO, J.; VILARRUBIAS, S. (2015) Guia de les fonts de Castellolí. Castellolí: Ajuntament de Castellolí, p. 29-33.
DOMINGO i CLOTA, M. [et. al.] (2014) Catàleg de béns protegits, POUM. Castellolí: Ajuntament de Castellolí.
GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1986). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Castellolí).
MARIMON LLUCIÀ, Mª R. (1997) Les aigües sulfuroses de la Puda de Castellolí (dossier).
MARIMON LLUCIÀ, Mª R. (1998) "Les Aigües sulfuroses de la Puda de Castellolí". Història de les ciències de la salut a l'Anoia [Jornades de les Ciències de la Salut de l'Anoia 1996]. Barcelona: Fundació Uriach 1838, p. 125-152.